

GELLU NAUM

A könny

(Lacrima)

anyám intett valakinek aki odafönn járt
 két méternél is magasabb férfi volt ott sétált elgondolkodón a fák fölött
 (Cristescu úr volt az a Villamos Városi Vasút Részvénytársaságtól)
 néhány madár épp meghalt az égben én meg Flamel mosócéduláit másoltam
 minden kis felhődarabban élt egy barátom
 ilyenek a barátok ha annyi a félelem a világban
 anyám azt mondta ez természetes s inkább ne is barátkozzam senkivel
 jobb ha komolyabb dolgokkal törődöm

minden indigószínt öltött írtam fehér krétámmal és attól féltem
 el ne nyeljen bennünket a fenti szakadék
 és jobb ha hallgatunk a bársonyból és fűből készült mellszoborról
 és a térdekről ahol kiterjedt cukornádültetvények csíráznak

A mezei város

(Orașul în câmp)

A mezei városnak virágakói voltak, és főarchitektúrája. Az utcákon a barátok és bájos rokonok árnyas pihenőhelyeket ajánlottak nekünk, gyümölcscsel és vízzel kínáltak, mindenféle szertartásokra hívtak, melyekről addig nem volt tudomásunk. De nyilván elhárítottuk a meghívást, a jószándékú rítus mélyén bonyolult tudományt sejtettünk, néma fonalat, egy-egy fonalvéggel mindannyiunkban.

Távozáskor ruhánk selyemhajtókáiról vigyázva söpörtük le Ariadné virágporát.

Balázs Imre József fordításai